

Sept. sà sfétim, sfétom, sfétim. cū sancto, sancta, sancto. *+ uel sfétim*

Plurali.

Nom. sféti, sfétæ, sféta.
+ Etæ, sancta.

sancti, san-

Gen. sfétih,
 sanctarum, sanctorum.

sanctorum,

Dat. sfétim. *Re: sfétim*

sanctis.

Acc. sféte, uel sféti, sfétæ, sféta.
Acc. om.
 Etas sancta.

sanctos san-

Voc. ò sféti, sfétæ, sféta.
Re: sfétim
 Etæ, sancta.

ò sancti, san-

Abl. od sfétih.
Re: sfétim

à sanctis.

Sept. sà sfétimi, uel sfétima. cum sanctis.

Octauus cum careat sua forma assumit propriā
 Ablatiui sic, ù sfétih. in sanctis.

Admonitio.

- I** Prima forma Reḱti, etiam si in exemplo proposito, uocali, i, terminetur; animaduertendum tamen est, quotiescunque construitur cum uerbo substantiuo (Yefām, sum) prurumque terminari aliqua ex consonantibus, ut, lud yest clouik, koyi Bōga nè gliubi: stultus est homo, qui Deum non amat. Quando uerò desinit in uocalem, i, tum uerè est uox adie-

+ La grammatica